

V meno Trojjediného Boha sme pokrstili:

- 12. 1.2014 - Lenka Orszáková, Lok
- 12. 1.2014 - Róbert Šebeštín, Lok
- 25. 5.2014 - Daniela Hasičová, Dolná Seč
- 23. 8.2014 - Tina Tóthová, Lok
- 6. 9.2014 - Elizabeth Barzová, Horná Seč
- 14. 9.2014 - Ema Alexandra Marfeldiová, Lok
- 21. 9.2014 - Laura Bočáková, Kalná n. H.
- 19.10.2014 - Zoe Lucia Zdychavská, Kalná n. H.

Krstný sľub pri konfirmácii potvrdili:

- 25. 5.2014 - Monika Balázsyová, Bajka
- 25. 5.2014 - Kristína Greksová, Levice
- 25. 5.2014 - Ľuboš Hasič, Dolná Seč

V nádeji vzkriesenia a života večného sme sa rozlúčili:

- 17.12.2013 - Alžbeta Zolomiová, Malé Kozmálovce
- 24.12.2013 - Helena Banháziová, Nový Tekov
- 3. 3.2014 - Ondrej Nagy, Nový Tekov
- 15. 3.2014 - Helena Sudická, Dolná Seč
- 16. 3.2014 - Jozef Greksa, Dolná Seč
- 2. 4.2014 - Michal Pliešovský, Tekovský Hrádok
- 17. 5.2014 - Vojtech Mokoš, Kalná n. H.
- 7. 6.2014 - Michal Martinovský, Kalná n. H.
- 13. 6.2014 - Anna Predajnianska, Beša
- 18. 6.2014 - Anna Dvorakovičová, Kalná n. H.
- 12. 7.2014 - Pavol Bogár, Kalnica
- 1. 9.2014 - Júlia Harmanová, Dolná Seč
- 2. 9.2014 - Alžbeta Čornáková, Kalnica
- 6. 9.2014 - Elena Sucháčová, Dolná Seč
- 9.11.2014 - Michal Havaj, Bajka

Do manželstva vstúpili s Božím požehnaním

- 8. 3.2014 - Jozef Marfeldi a Miroslava r. Kissová, Lok
- 24. 5.2014 - Patrik Polya a Veronika r. Vácziová, Lok
- 29. 6.2014 - Ondrej Varga a Helena r. Mišovychová, Dolná Seč

Ja som pravý vínný kmeň a môj Otec je vinohradník. Každú ratolesť na mne, ktorá neprináša ovocie, odrezáva, a každú, ktorá prináša ovocie, čistí, aby prinášala viac ovocia. Zostaňte vo mne a ja vo vás. Ako ani ratolesť nemôže prinášať ovocie sama zo seba, len ak ostáva na vínnom kmeni, tak ani vy, len ak zostávate vo mne. Ja som vínný kmeň a vy ste ratolesti. *Ján 15, 1-5*

Občasník Evanjelikov cirkevného zboru v Kalnej nad Hronom

Ročník XV.

December 2014

Všetko sa v našej cirkvi posväčuje modlitbou a Božím slovom. S vďačným srdcom sme sa modlili aj pri novom oltári v Loku. Modlili sme sa tiež pred začatím týchto prác, aj za stvárnienie toho, že nám Pán Ježiš ukázal veľa z toho, čo nám pripravil vo večnosti. Vďaka Mu za to!

Zázračná noc...

A boli v tom kraji pastieri, ktorí nocovali na poli a strážili si v noci stádo.

(Lukáš 2, 8)

Známa švédka spisovateľka S. Lagerlöfová držiteľka Nobelovej ceny za literatúru. V svojej poviedke popisuje tú noc, keď pastieri boli na Betlehenských poliach. Tá noc bola zázračná. Mladý pastier prešiel po ohnisku a nohy si vôbec nepopálil. Psy sa správali zvlášť pokojne aj obloha bola jasná a hviezdy svietili oveľa jasnejšie ako zvyčajne. Mesiac osvecoval pastviny tak silno, akoby chcel nahradiť slnko. Žiadna divá zver sa nepohybovala na blízku, čo sa nikdy nestalo. V tú svätú noc sa diali zázračné veci. A títo pastieri boli tým veľmi oslovení.

Pastieri mali veľmi vnímavé srdce pre takéto veci, veď ich povinnosť vyžadovala nejednu noc stráviť mimo svojich domovov. A práve táto noc sa stala pre nich naozaj svätou. Veď tie zázračné veci, ktoré vnímali, že sa dejú, boli len začiatkom toho, čo práve im bolo, ako prvým na tejto zemi, zvestované nebeským poslom – anjelom: **Nebojte sa, veď zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkému ľudu, lebo narodil sa vám dnes v meste Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán.**

Tak ako týchto pastierov aj nás Pán Boh oslovuje práve pri plnení si našich každodenných povinností. V prípade pastierov Boh oslovuje ľudí mimo ich domova, mimo ich rodín. Aby potom to, o čom sa presvedčili, mohli preniesť do života svojich rodín. Nielen ten chlieb telesný mali zabezpečiť pre svoje rodiny, ale tiež duchovný chlieb.

Možno si kladieš otázku, je možné dnes zažiť takú svätú a zázračnú noc ako zažili pastieri v Betleheme? Netreba ísť priamo tam do Betlehema?

Odpoveď je prekvapujúco ľahká. Stačí pozvať Toho, ktorý sa narodil v Betleheme, do svojho života a do svojej rodiny. A možno už tá noc, keď si budeme pripomínať narodenie Spasiteľa, ktorý je Kristus Pán, bude pre nás svätá a zázračná.

Pokojné a požehnané Vianočné sviatky, Krista Pána narodenie vám zo srdca želá

Váš zborový farár – senior **Ján Jančo.**

Seniorátne stretnutie presbyterov

V Dunajsko-nitrianskom senioráte mávame viaceré spoločné akcie: stretnutie detí, mládeže, spevokolov, žien, modlitebné spoločenstvo. Stretávame sa vždy v inom zbore. Nám na tento rok pripadlo stretnutie presbyterov z celého nášho seniorátu na 22.11.2014 v Kalnej n. H.

V piatok večer sme pripravili miestnosť v kultúrnom dome a v sobotu ráno naše sestry z celého zboru prinášali sladké i slané pečivo, ktoré napiekli, aby sme mohli ponúknuť hostí. Okolo pol desiatej začali prichádzať prví hostia. Z 32 zborov sa zúčastnilo 27 zborov. Prišlo 150 ľudí. Začalo sa o desiatej hodine piesňou, modlitbou a Slovom Božím z Lukáša 11,1 sa prihovril brat senior Ján Jančo. Učeníci žiadali Pána Ježiša, aby ich naučil modliť sa. Ak sa nemodlíme, je to ako človek, ktorý nemá krv, ako auto bez benzínu. Ale všetko sa mení, ak sa aspoň jeden človek modlí. Modlitba podľa Božej vôle je vždy vypočutá.

Témou Všeobecné kňazstvo v praktickej službe presbytera poslužil senior Marián Kaňuch zo Žiliny. Každý človek sa pri krste stáva kňazom. Je kňazom vo svojej rodine, mal by zvestovať Slovo Božie, viesť deti vo viere, byť vzorom v reči, v správaní. Kázanie Božieho Slova a prisluhovanie sviatostí môžu robiť všetci, ale v cirkvi to môže kvôli poriadku robiť iba farár. Zodpovednosť za prosperitu zboru nesie vedenie zboru, presbyterstvo. Naším spoločným cieľom je niešť evanjelium. Každý kresťan musí pomáhať v sociálnych veciach, v diakonii. Pán Boh sa pýtal Kaina, kde je jeho brat. Táto otázka platí aj pre nás. Máme sa zaujímať o ľudí okolo seba. Nemalo by nám byť jedno, kde sú naše deti, vnúčatá, naši blízky. Nemalo by nám byť jedno, čo je s naším zborom, cirkvou. Modlime sa za svoju rodinu, za zbor, za farára, za cirkev. Modlitba prináša mnoho zmien. Pán Boh rád počuje modlitby. Kiež nám Pán Boh dá silu, múdrosť, aby sme sa dokázali ako Božie deti a pracovali na šírení Jeho kráľovstva. Boli to naozaj krásne slová, len aby neostalo iba pri slovách. Po ukončení témy bol priestor na diskusiu, do ktorej niekoľkí prispeli svojimi osobnými skúsenosťami.

Dočkali sme sa aj výborného obeda, ktorý sme mali objednaný. Po chutnej kávičke, koláčikoch a dobrých rozhovoroch sme sa popoludní rozchádzali do svojich zborov. Vďaka Pánu Bohu aj za tieto chvíle.

v takom spoločenstve. Nevieime, koľkí z nich to v ten deň mysleli vážne, koľkí skutočne podali Pánu Bohu svoju ruku s dôverou.

Život pokračoval ďalej. Dni plynuli, roky tiež. V kalendári je už iný dátum: 23.11.2014. Uplynulo 50 rokov od toho slávnostného dňa. Začínali Služby Božie. Do nášho chrámu v Kalnej nad Hronom vstupoval za doprovodu organa kňaz a za ním Zlatí konfirmandi. Ich rady veľmi zredli. Prišli šiesti. Privítal ich brat dozorca Alfred Baroška.

Brat senior Ján Jančo vybral za základ kázne M 25, 1-12. Hovoril o príprave na večnosť. Nevieime, kedy skončí náš život, preto by sme mali byť neustále pripravený. Príprava je spojená vždy s námahou, tak ako sa športovci pripravujú na preteky. Pochabé panny z podobenstva nemohli vojsť na svadbu. Mali svadobné rúcho, lampy, prišli až ku dverám. Ale nemali dostatok oleja. Ako je to s mojou pripravenosťou? Patrím medzi múdre panny, alebo pochabé? Pán Ježiš chce celého človeka, nielen v nedeľu. Je potrebná osobná viera v Neho. Byť Božím dieťaťom a čakať na Pána Ježiša. Tak ako povedal Zacheovi: „Dnes chcem byť v tvojom dome“, tak túži byť Pán Ježiš aj v mojom dome, v mojom srdci. Aby sa tie dvere večnosti predomnou nezatvorili. Po kázni zaspieval spevokol pieseň o Božej láske, ktorá má moc nás zachrániť. V mene zlatých konfirmandov sa veľmi pekne prihovorila Valéria Horníková r. Greksová, pochádzajúca z Dolnej Seči. Chvíľkou ticha sme si uctili pamiatku zosnulých zlatých konfirmandov. Bola prisluhovaná aj Večera Pánova. Po skončení Služieb Božích sa konfirmandi ešte stretli v zborovej sieni pri občerstvení. Každý sa predstavil a v krátkosti porozprával o svojom živote. Zaspomínali na časy konfirmácie.

Prajeme im, aj tým, ktorí z rôznych dôvodov neprišli, aby ich Pán Boh mocne požehnával a dal im múdrosť vojsť raz do večnosti pripraveným.

Posvätenie nového oltára

Na tento deň sme sa tešili. Niektorí z toho, že môžeme stretnúť sestry, blízke nášmu srdcu a niektorí z toho, že v tento deň bude posvätený nový oltár, kazateľňa i ohrádka v Loku.

Lok je fília Kalnej nad Hronom. Pred 4 rokmi sme začali obnovovať celú modlitebňu. Vykonal sa mnoho práce. Nové okná, strecha, podlahy, chodníky, odvodnenie. Chýbal už iba nový oltár. Zhotovil ho majster rezbár a predovšetkým brat v Kristu Milan Marcina z Nitry. Naozaj krásne dielo, tvoriace jeden celok: oltár, kazateľňa a ohrádka. Ohrádku zhotovil M. Hanko. Peniaze sa zbierali nielen z Loku, ale z celého zboru. Každá fília finančne prispela a tak je všetko uhradené. Smutné je len to, že mnohé miesta v laviciach bývajú neobsadené.

Prišiel čakaný deň - 12.10.2014. Slávnostnú kázeň na text Mk 9, 2-8 mala sestra dekanka Renate Kath z Nemecka. V kázni zdôraznila: „**Tak ako učeníci z evanjelia, aj my vo svojich životoch prežívame okamihy, kedy sa cítime dobre. Všade môžeme cítiť Božiu blízkosť. Na Vianoce sa stretol svet Boží a svet náš cez Pána Ježiša. Nemusíme stavať stánky, ako chceli učeníci, Boh nás stretáva kdekoľvek. Čo preto potrebujeme? Otvorené srdce, ktoré čaká na Boha.**“ Z nemčiny do slovenčiny tlmočila sestra Anna Suchá - Jančová. Posviacku vykonal brat senior Ján Jančo. Náš spevokol zaspieval krásnu pieseň. Na slávnosti bol prítomný aj brat seniorátny dozorca Vlastimil Synak, majster rezbár- Milan Marcina, brat dozorca Alfréd Baroška, brat poddozorca Ľuboš Hasič a náš spevokol, ktorý poslúžil piesňou.

Nový oltár má na podstavci napísané písmená alfa a omega, ktoré pripomínajú, že Pán Ježiš je začiatok a koniec všetkého. Oltárny obraz znázorňuje udalosť premenenia Pána Ježiša na vrchu. Na oboch stranách je napísaný citát z evanjelia Markovho 9,7-8 – udalosť Premenenie Pána na vrchu. Tam sa stretáva s Mojžišom a s Eliášom, ktorí už mali ten pozemský život za sebou. To nás má utvrdiť, že Boh je Bohom živých i mŕtvych. A tak, ako sa na vrchu Premenenia stretla časnosť s večnosťou aj v tomto chráme pri Božom slove sa pri každých Bohoslužbách, či Biblickej hodine stretáva časnosť s večnosťou. To nás má vždy v našej viere posilniť a povzbudiť. Preto je tak dôležité, aby sme v tejto krásne vynovenej modlitebni nenechávali naše miesta prázdne a nezostávali doma. Spoločenstvo s naším Pánom Ježišom sa takto upevňuje, že prichádzame. Kiež by sme aj my vždy v svojom živote videli len Pána Ježiša, ako učeníci na Vrchu premenenia.

Konfirmácia

Konfirmácia sa v našom zbore konala 25.5.2014 v Kalnej nad Hronom. Prežívali sme dve radostné udalosti zároveň. Jednou bola konfirmácia, na ktorej sa z troch detí stali dospelí členovia cirkvi. Boli nimi Ľuboš Hasič z Dolnej Seči, Kristína Greksová z Levíc a Monika Balázsyová z Bajky.

Život, do ktorého vstupujú by sme mohli prirovnať púť, ktorý putuje púšťou. Unavený, hladný, smädný klesá od vyčerpania pod páliacim slnkom.

V diaľke odrazu zbadá oázu s mohutnými palmami a studňou uprostred. Chvíľu uvažuje, či je to naozaj, alebo iba predstava vo forme fatamorgány.

Pochyboval o tom, že by to mohla byť pravda a vzdal sa bez boja. Radšej si ľahol do horúceho piesku

a zaspal. O niekoľko hodín tadiaľ prechádzala karavána. Zbadali na zemi nehybnú postavu. Keď prišli bližšie, smutne pokrútili hlavami a hovorili medzi sebou: „Bol tak blízko. Iba niekoľko metrov od osviežujúcej čistej vody, od príjemného chládku v tieni stromov, od šťavnatých sýtych plodov. Ale neuveril. Zahynul.“ Pripomína nám to dnešného človeka, možno mňa, možno teba. Putujeme životom, pod ťarchou hriechov a rôznych životných okolností. Ale nemusíme klesať, je tu živý Boh. Je tak blízko. Tak veľmi blízko so záchranou skrze svojho Syna, Pána Ježiša Krista. Veríš tomu? Nepochybuj, ver!

Prajeme našim konfirmandom, aby všetko to, čo sa naučili na konfirmačných hodinách prijali za svoje vyznanie pre večnú záchranu. A stali sa takou oázou, ktorú budú ľudia vyhľadávať pre čistotu viery, pre ochotu k pomoci a pre šťavnaté ovocie darov Ducha Svätého.

Druhou radostnou udalosťou v ten deň bol Krst svätý, ktorým bola Danielka Hasičová prijatá do Božej rodiny. Vštepená do vinného kmeňa Pána Ježiša. V mimoriadne žiľlivej atmosfére sme sa modlili za jej duchovný rast, aby ju milosť Božia sprevádzala v jej živote aj všetkých jej najbližších.

Ďalší cirkevný zbor, ktorý patrí do Uhrovskej doliny, je Kšinná. Kostol bol v roku 2002 posvätený po obnovení. Oboznámila s jeho históriou i súčasnosťou s. farára Božidara Bašková. Blízko kostola sa nachádza Stredisko Evanjelickej Diakonie, v ktorom je domov dôchodcov. Informoval nás o ňom jeho riaditeľ Jozef Hadvig. Pozreli sme izby aj obyvateľov diakonie prijali občerstvenie.

Kostol, ktorý sme navštívili v poradí tretí, stojí v Slatine nad Bebravou. Martina Tilkancová domáca farárka bola odcestovaná. O živote v tomto zbore nám porozprával náš brat senior, lebo je to rodný zbor jeho manželky. Tu sme si zaspievali pieseň z ES. a. Majú tu denný stacionár pre seniorov.

V Podlužanoch nás už zastihla tma. Domáci b. farár J. Havrila nám v kostole povedal niekoľko informácií o cirkevnom zbore. Na fare sme videli množstvo balíčkov pripravených na export pre deti do Srbska. Boli tam aj naše balíčky z Kalnej n.H. Brat farár poukázal na dôležitosť tejto pomoci deťom, ktorú skutočne potrebujú. Zastavili sme sa aj na filií tohto zboru s názvom Timoradza, kde bol postavený chrám Boží v roku 1968-70.

Horné Ozorovce boli poslednou zastávkou nášho zájazdu. Renáta Madzinová domáca farárka pochádza z nášho seniorátu. Okrem iného sme sa dozvedeli, že tento zbor financuje misionárku Svetlanu Ďuračkovú.

Tieto zbory sú tzv Tolerančné po roku 1781. Pracujú s deťmi, mládežou, majú spevokoly a tiež detský spevokol v Podlužanoch. Sú to aktívne a živé zbory. Na všetkých miestach, ktoré sme navštívili, nás prijali s láskou a srdečne. Domov sme sa vracali bohatší o nové poznatky o tom, ako žijú naši bratia a sestry v tomto kraji.

Zlatá konfirmácia

Je to pre nich veľký a slávnostný deň. Deň konfirmácie, keď slúbili vernosť Pánovi Ježišovi a evanjelickej cirkvi. Tridsaťjeden mladých ľudí. V kalendári je napísané dátum 5.7.1964. Pred kostolom sa ešte spoločne odfotili. Vyzerajú spokojne. Aj ich rodičia a starí rodičia sú spokojní. A čo Pán Boh? Ako sa cíti On? Určite je aj On spokojný a s nádejou prijal všetky vyznania z mladých úst. Otvoril svoju láskavú náruč s túžbou ochraňovať ich, požehnávať, viesť cestou života. Postaviť do služby pri budovaní Božieho kráľovstva. Koľkí z nich Mu to dovolili? Lebo Pán Boh sa nikomu nevnučuje, dal nám slobodnú vôľu, ktorú rešpektuje. Ponúka požehnanie, naplnený a zmysluplný život. Ale iba tomu, kto o to stojí.

Každý sa musel rozhodnúť sám, či si vyberie život s Bohom alebo život bez Boha. Raz jeden farár povedal mladíkovi: „Chlapče, vieš čo by z teba mohlo byť, keby si svoj život odovzdal Ježišovi?“. Predstavte si, aké by to bolo, keby všetci konfirmandi naozaj odovzdali svoje životy Ježišovi. To by bola radosť žiť

Zborový zájazd

Tohtoročný zborový zájazd bol namierený do Považského seniorátu. Bola nedeľa, 16. novembra. Prvú zastávku sme mali v Uhrovci. Obec Uhrovec je najväčšou obcou v okrese Bánovce nad Bebravou a je známa tým, že sa v nej narodilo alebo pôsobilo mnoho národne uvedomelých učiteľov, literátov, ľudových dejateľov, spoločenskovedných pracovníkov a politikov. Najvýznamnejšou osobnosťou z nich bol Ľudovít Štúr, ktorý sa narodil v Uhrovci v roku 1815. Prezreli sme si múzeum zriadené v jeho rodnom dome. Ďalším významným Slovákom, ktorý sa narodil v Uhrovci v roku 1921 bol Alexander Dubček.

Zúčastnili sme sa Služieb Božích v evanjelickom chráme v Uhrovci. Zvestou Božieho Slova poslužil náš brat senior Ján Jančo. Kázal na text Dan 7, 9 – 10. Hovoril o poslednom súde, kde sa budeme všetci zodpovedať Pánu Bohu za svoje životy. Jeho súd bude spravodlivý. Preto je dôležité, aby sme Ho poznali už tu na zemi a aktívnou vierou v Pána Ježiša Krista získali večný život. S dvomi piesňami vystúpil náš spevok z Kalnej a aj domáci spevok z Uhrovca. Domáci b. farár Martin Šipka nás oboznámil so životom v ich cirkevnom zbore. Potom sme sa presunuli do zborovej sieni na fare, kde nás čakal chutný obed.

Aliančný modlitebný týždeň

Mnohí ľudia v dnešnej dobe sú pasívni a sťažujú sa, že nič nemôžu zmeniť. Zároveň však nevidia, že v skutočnosti majú oveľa viac príležitostí, než dokážu využiť a že vždy existuje veľa možností ako zmeniť aspoň niečo a nečakať, kým to urobí niekto druhý. Jedným zo spôsobov ako môže kresťan prispieť k budovaniu Božieho kráľovstva je modlitba. Pán Boh vo svojom Slove na mnohých miestach zaslúbil vypočutie modlitieb. Také intenzívne modlitebné spoločenstvo sme mohli prežiť aj na začiatku kalendárneho roka. Konal sa Aliančný modlitebný týždeň na štyroch miestach nášho cirkevného zboru.

Hlavnou témou bol biblický príbeh o izraelskom národe, ktorý po štyridsaťročnom putovaní púšťou vchádzal do zaslúbenej zemi. Generácia, ktorá vyšla z Egypta, musela zomrieť na púšti pre svoju neposlušnosť Bohu. Predstavme si, ako by sme sa asi cítili, keby nám niekto povedal: „Mužovia, ktorí vyšli z Egypta od dvadsaťročných a vyššie, neuzrú tú pôdu, ktorú som prisahou zaslúbil Abrahámovi, Izákovi a Jákobovi, lebo ma dôsledne nenasledovali...“ Predstavte si, keby niečo podobné počula cirkev v našej krajine. Za komunizmu niekoľko generácií prežilo situácie, kedy ich nádeje padli za obeť vonkajším okolnostiam. Mnohí stratili nádej. Ani cirkev nebola imúnna voči tomuto tlaku.

Do zaslúbenej zemi vstúpila nová generácia Izraelcov. Aj v dnešnej cirkvi je úplne nová generácia, ktorej mentalita je veľmi odlišná od mentality ľudí, ktorí vyrástli za komunizmu. Mladí ľudia si nepamätajú, že sme aj ako cirkev boli prinútení žiť v getách a v defenzíve. Sú slobodnejší, potrebujú iba adekvátne povolanie a prijať výzvu byť Káľbmi vo svojom okolí, potrebujú otvorené dvere a podporu.

Námety k modlitbám, ktoré odznali na Aliančnom týždni sú aktuálne stále. Preto sa modlime za generáciu ľudí, ktorí v čase komunizmu stratili mnohé životné príležitosti a ktorí sú dnes najviac zatvorení voči evanjeliu. Modlime sa za ľudí, ktorí majú najväčší vplyv na nasledujúcu generáciu. Modlime sa za novú generáciu, ktorá tu vyrástla za posledných 20 rokov. Modliť sa za druhých neznamena iba predložiť Bohu zoznam osôb, ale aj ochotu ísť von a byť k dispozícii tam, kde nás Boh posiela, aby takto odpovedal na naše modlitby. Takto vyjadrujeme náš vzťah k Bohu aj k druhým ľuďom.

Svetový deň modlitieb

Bohoslužba Svetového dňa modlitieb sa konala 7. marca. Pripravili ju ženy z Egypta. V našom cirkevnom zbore v Kalnej nad Hronom ju sprostredkovali tak ako každý rok sestry zo skupinky žien z Dolnej Seči.

Všetkých srdečne privítala a celým programom sprevádzala vedúca, sestra D. Hasičová. V myšliach mnohých ľudí sa biblický Egypt spája s faraónmi, ktorí zaobchádzali so Židmi ako s otrokmi, až kým ich Mojžiš nevyviedol z otroctva. V biblickom príbehu záchrany sa však často zabúda na hrdinskú úlohu faraónovej dcéry. Táto skvelá žena sa odvážila vzoprieť príkazu svojho otca a zachránila malého Mojžiša pred utopením. S pomocou ďalších žien ho ochraňovala a vychovávala ako vlastného syna. V Biblii nachádzame veľa ďalších príkladov, keď sa Egypt stal útočiskom. Aj sám Pán Ježiš a Svätá rodina našli v Egypte bezpečný úkryt, keď Herodes prikázal zabiť všetky novorodeniatka. Pozoruhodný je aj príbeh prvých kresťanov v Egypte. Prvú egyptskú cirkev vybudoval svätý Marek. Založil aj prvú teologickú školu, na ktorej študovalo mnoho veľkých kresťanských mysliteľov, ako napríklad Origenes, svätý Atanázios a Klement z Alexandrie. Z dejín cirkvi sa dozvedáme, že Egypt bol miestom, kde sa konali významné kresťanské koncily v prvých storočiach. Egyptská cirkev vysielala misionárov do iných častí sveta, vrátane Írska, Holandska, Švajčiarska, Núbie, Sudánu a Etiópie. Aj v súčasnosti je cirkev v Egypte silná. Na Svetovom dni modlitieb spolupracovali ženy z rozličných denominácií. Tento deň je pre egyptské rodiny každý rok nádhernou slávnosťou.

O Egypte nás informovala sestra Hilda Barošková. Na plátne sme mohli vidieť zábery zo súčasného Egypta, ktoré premietal brat D. Hasič. Sestry O. Shilerová, Ž. Bartošová, M. Greksová, D. Hasičová nám rozprávali o živote v Egypte očami egyptských žien. Chválili Pána Boha za svoju krajinu, bohatú na históriu, ale aj za Jeho starostlivosť o nich v súčasnosti. Potom naše sestry predniesli príbeh z J 4, 3–42 o stretnutí Samaritánky s Pánom Ježišom pri studni. Na tento text si pripravil príhovor brat senior Ján Jančo. Piesne sme spievali zo spevníka. Veríme, že Pán Boh vypočul spoločné a aj osobné modlitby, ktoré tu zazneli.

Zbierka v tomto roku bola určená na podporu dvoch projektov. Projekt „neformálne vzdelávanie a podpora hospodárskych činností pre ženy a dievčatá v šiestich dedinách Horného Egypta“, ktorého cieľom je zlepšiť úroveň vzdelania, možnosti zárobku pre 450 dievčat a žien v šiestich obciach regiónu. Druhý projekt je Misia na Níle, ktorá založila a podporuje nemocnicu

Jedine vierou v Neho môžeme prísť do Božieho kráľovstva.

Druhá značka: zaradenie –ale správne, aby sme nemuseli blúdiť. Žalárnik vo Filipis – Sk 16, 23 – 34. Čo mám urobiť, aby som bol spasený? Kladieme si aj my túto otázku, akú položil žalárnik Petrovi a Silasovi? Odpoveď je jasná: „ Uver v Pána Ježiša Krista a budeš spasený ty aj tvoj dom!“. Kiež sa tak stane aj pri nás.

Tretia značka: daj prednosť. Šofér by to mal vedieť. Pozor, daj prednosť, inak príde k zrážke. Hovorili sme si podobenstvo o povolaní na kráľovskú svadbu. M 22, 1 – 14. Pozvaní na svadbu odmietli prísť. Dali prednosť svojim záľubám. Čo je tvojou záľubou? Počítač, televízor,? Neodmietaj pozvanie a daj prednosť Božiemu volaniu, lebo mnoho je povolaných, ale málo vyvolených.

Štvrtá značka: zákaz vjazdu. Známa pre šoféra, že ju nesmie prekročiť. Ananiáš a Zafíra vedeli, čo je Božia vôľa a predsa ju porušili. Sk 5, 1 – 11.

Piata značka: pozor nebezpečenstvo! Správny šofér je pri tejto značke stále v strehu. Sme my stále v strehu, či na nás nečiha nebezpečenstvo? Podobenstvo o desiatich pannách nám jasne hovorí, že rozumné panny vošli na svadbu, lebo boli pripravené. Som ja, si ty pripravený na stretnutie s Pánom Ježišom? Preto bďte, lebo neznáte hodiny, kedy príde Syn človeka.

Duchovná strava sa striedala so stravou telesnou, ktorá všetkým chutila.

Hrali sme sa spoločenské a aj športové hry.

Medzi najobľúbenejšie aktivity táborníkov patrí kúpanie v Dudinciach. Vlastnoručne opečené špekáčky sme mali na večeru. Bystré hlavičky si ľahko poradili aj so skrytým pokladom, za ktorým sme si vyšli až za dedinu.

Ďakujeme Pánu Bohu za pekný prázdninový týždeň, na ktorom sme sa učili žiť život v Jeho prítomnosti.

Biblický tábor.

Hurá, – sú prázdniny. Tak sa tešili mnohé deti na letné prázdniny. Možno aj mnohí rodičia. Aj my v zbere sme sa tešili na deti, ktoré pôjdu na zborový biblický tábor do Jablonoiec. Prvý prázdninový pondelok sme sa stretli v zborovke v Kalnej. Žiaľ, niektorí neprišli, v poslednej chvíli ochoreli. Pobalili sme veci do áut a vydali sa na cestu, ktorá pre mnohých bola už známa.

Hlavná téma, ktorá sa niesla po celý týždeň bola: „Pozor zákruta!“. „Vitajte v autoškole“ – tak nás privítali tí, ktorí nás učili dopravné značky nielen pre vedenie auta, ale aj pre celý náš život. Mnohé dopravné značky poznajú nielen dospelí, ale aj deti. Nie je ťažké sa ich naučiť, omnoho ťažšie je ich aplikovať v živote.

Prvou značkou bol telefón – to nie je ťažké poznať, ale pre nás telefón znamená modlitba. Luk 18, 9-14 – Farizej a Publikán – ukážka správnej modlitby. Modlime sa ako Publikán: „Pane, buď milostivý mne hriešnemu!“.

Druhá značka: čerpacia stanica – deti vedeli hneď, čo to znamená. A čo je pre nás čerpacou stanicou? Je to Božie slovo, odkiaľ čerpáme silu na každý deň? Tak ako Mária sedela pri nohách Pána Ježiša a počúvala Ho. L 10, 38 – 42.

Tretia značka: prikázaný smer – ukazuje šoférovi, kade má ísť. Nám Pán Ježiš ukázal smer, ako máme žiť, keď sa sklonil a umýval učeníkom nohy. J 13, 1 -15. Zaujímame sa o svojich blízkych, o svoj zbor, o svoju cirkev? Alebo nám je to jedno, ako moji blízky žijú, či potrebuje môj zbor pomoc?

Ďalšia značka: zákaz zastavenia. Šofér vie, že keď poruší túto značku, dostane pokutu. Čo nás môže zastaviť na ceste za Pánom Ježišom? Je to náš strach? Ponuky sveta? Čo na to povedia ľudia okolo mňa? Peter sa zastavil a zaprel, ale potom oľutoval svoje zastavenie a vyznal svoje hriechy. L 22, 54 –

Piata značka: zúžená vozovka – pozor, s veľkým autom sa tam nedostaneš. Bohatý muž sa spoliehal na svoje bohatstvo, nevedel sa s ním podeliť. L 12, 13 -21. Na čo sa my spoliehame? Čo je naším pokladom? L 12, 20: Ale Boh mu riekol: „Blázon, tejto noci požiadajú tvoju dušu od teba a čo si pripravil, komu to zostane?“

Tieto značky nás preberali zo spánku pri rannom stíšení. Hlavné témy sme mali počas dňa, a vyskúšali sme ich aj v praxi.

Prvá značka: prechod pre chodcov – to je známa už pre deti v škôlke, že na červenú stoja a na zelenú môžu ísť. Na takom prechode ale bez svetiel zastavila žena Samaritánka J 4, 1 – 42. Poznala, že jedine Pán Ježiš Kristus je ten správny prechod v tomto živote, ale aj prechodom do Božieho kráľovstva.

v Nagade na severe Egypta. Jej cieľom je spolu s partnerskými organizáciami niesť zvesť o Ježišovi Kristovi v krajinách, ktoré sa nachádzajú pozdĺž Nílu.

Aliančné stretnutie sestier

V dňoch 24.-27.9.2014 sa konalo 19. stretnutie sestier Evanjelickej aliancie v Račkovej doline. Téma bola: „Stále sa radujte, neprestajne sa modlite! Za všetko ďakujte, lebo taká je Božia vôľa pri vás v Kristovi Ježišovi.“ Z Cirkevného zboru Kalná nad Hronom sme v Račkovej doline boli 3 sestry a z Dunajsko-nitrianskeho seniorátu 9 sestier. Téma tohtoročného stretnutia bola veľmi vďačná, lebo Hospodin nám dáva veľa dôvodov na radosť. V prvý deň nám prednášala s. farárka Anna Činčuráková – Tipulová. Úprimné slová o radosti z rodiny, zo služby Hospodinovi a stála radosť z modlitby boli veľmi povzbudzujúce. Pri prednáške s. farárky Vlasty Kovalovej, ktorá slúži Pánu Bohu v ozbrojených silách, bola cítiť radosť, ktorá je výsledkom viery, ale aj radosť z Božej prítomnosti pri každom človeku. Tretia prednášala s. farárka Miriam Prášilová, ktorá dlhý čas pôsobila v bratislavských nemocniciach a teraz dva roky pracuje v Českom Těšine v diakonii. Rozprávanie o pôsobení medzi ťažko chorými bolo veľmi dojímavé. Všetky sme sa zhodli v tom, že radosť z Božej prítomnosti sa stráca, keď hrešíme proti Bohu, máme starosti a strach z nových vecí, keď sa nám nenaplnili naše predstavy o živote, rany, ktoré si nesieme so sebou v duši a nevieme sa s nimi vyrovnávať. Namiesto úprimne veriacich sme iba nábožní, preto musíme vyznávať svoje hriechy a neprestajne sa modliť. Tie štyri dni medzi sestrami s rovnakým zmýšľaním na Hospodina nám dali silu do ďalších „všedných dní“. Vďaka Hospodinu za chvíle, ktoré sme tam prežili.

„Len v Bohu sa utíšim moja duša, lebo od Neho pochádza moja nádej. Len On je moja skala, moja spása, môj pevný hrad, nepohnem sa.“ (Žalm 62, 6-7)

Jana Greksová

Zborový deň – návšteva našich priateľov z Kovačice II

Pamätáte sa na zborový výlet v roku 2012? Boli sme v Srbsku. Tento rok opätovali našu návštevu bratia a sestry z Kovačice. Prišli k nám v piatok 12.09.2014. Pozreli si židovskú synagógu a aj evanjelický kostol v Leviciach. Ubytovaní boli v našich rodinách, kde sme im poskytli večeru.

V sobotu po raňajkách sa presunuli svojím autobusom do Jabloňoviec. Tu sa konal Seniorátny deň nášho seniorátu. Začal sa Bohoslužbami v miestnom kostole, ktoré viedol brat farár Martin Bajza z Kovačice. Základom kázne bol Ž107,1. Poslucháčov vyzval k vďačnosti voči Pánu Bohu za všetky dary, ktoré často považujeme za samozrejmosť. Poukázal na dokonalú Božiu lásku a starostlivosť o naše životy. Po poslednej piesni, tak ako každý rok, bol predstavený ďalší cirkevný zbor z nášho seniorátu. Tentoraz sme si vypočuli prezentáciu zboru Gbelce. Potom brat senior Ján Jančo informoval o dianí v senioráte počas uplynulého obdobia. Z kostola sa zhromaždenie presunulo do misijno-rekreačného zariadenia v Jabloňovciach. Tu nás čakalo všetko, čo potrebuje prázdny žalúdok na nasýtenie. Naši milí hostia z Kovačice absolvovali ešte prehliadku Banskej Štiavnice aj napriek nepriaznivému počasiu. Večerali opäť v rodinách pri vzájomných rozhovoroch.

V nedeľu po raňajkách naše kroky viedli na Služby Božie, ktoré sa konali v kultúrnom dome v Kalnej nad Hronom. Liturgovali brat senior Ján Jančo a brat farár Martin Bajza, ktorý poslužil aj zvestou Božieho Slova. Kázal na známy text L10, 25-37 o milosrdnom Samaritánovi. Hovoril o tom, aby sme sa zaujímali o ľudí okolo nás. Kňaz z podobenstva obišiel raneného. Keď niekto chodí do kostola, alebo je presbyterom, ešte to neznamená, že je veriaci. Vieru a lásku by sme mali prenášať do vzťahu k blížnemu. Tento dorážaný svet potrebuje počuť evanjelium, pocítiť našu pomoc a lásku. Pán Boh od nás žiada, aby sme mali súcit k ľuďom okolo. Viem sa skloniť? Viem sa obetovať? Viem sa podeliť? My sme už dostali pomoc. Samaritán zaplatil 2 denáre. Ježiš zaplatil viac – svoj život. Božie milosrdenstvo nech je našou motiváciou pre naše milosrdenstvo. Svojím vystúpením prispeli aj Ženský spevokol a Zmiešaný spevokol z Kovačice.

V popoludňajších hodinách sme sa stretli opäť v kultúrnom dome na celozborovom stretnutí. Úvodný príhovor predniesol náš brat senior na základe textu Mt 7, 24 – 28. Pán Ježiš chce, aby sme brali vážne Jeho slová. Kto počúva Jeho slová a plní ich, ten je podobný múdremu mužovi z podobenstva. V našich životoch prichádzajú búrky a ťažké chvíle, kedy sa potrebujeme oprieť

o Pána Ježiša. On je skalou, na ktorej by sme mali stavať svoj život.

Brat farár Martin Bajza nás oboznámil s históriou príchodu Slovákov na Dolnú zem a založení cirkevného zboru, o aktivitách v zbore v súčasnosti. Ženský spolok sa snaží zachovávať ľudové tradície a kultúru Slovákov. Predstavila nám ho jeho predsedníčka Zuzana Jonášová. O fungovaní Ženského spevokolu porozprával učiteľ Ján Marko. O oltárnom krúžku nás informovala zapisovateľka Mária Stanová. Jeho náplňou je zborová diakonia - navštevovať a pomáhať tým, ktorí to potrebujú. Zaspieval nám aj Zmiešaný spevokol, o ktorom hovorila kantorka Anka Zlochová. Naši milí hostia nám darovali obraz, na ktorom je oltárny obraz z ich kostola. Naš cirkevný zbor im daroval Evanjelické spevníky.

Ťažké bolo lúčenie s našimi bratmi a sestrami zo Srbska, lebo sme nadviazali nové priateľstvá. A to najdôležitejšie, spájala nás láska Pána Ježiša. S prianím Božieho požehnania sme sa rozišli každý svojou cestou.